Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DRUGA DYREKTYWA RADY

z dnia 13 grudnia 1976 r.

w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w Państwach Członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału

(77/91/EWG)

(Dz.U. L 26 z 31.1.1977, str. 1)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Dyrektywa Rady 92/101/EWG z dnia 23 listopada 1992 r.	L 347	64	28.11.1992
►**M2**	Dyrektywa 2006/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r.	L 264	32	25.9.2006
►**M3**	Dyrektywa Rady 2006/99/WE z dnia 20 listopada 2006 r.	L 363	137	20.12.2006

zmieniona przez:

►**A1**	Akt Przystąpienia Grecji	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Akt Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Akt Przystąpienia Austrii, Szwecji i Finlandii	C 241	21	29.8.1994
►**A4**	Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej	L 236	33	23.9.2003

▼B

DRUGA DYREKTYWA RADY

z dnia 13 grudnia 1976 r.

w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w Państwach Członkowskich od spółek w rozumieniu art. 58 akapit drugi Traktatu, w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno wspólników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału

(77/91/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 54 ust. 3 lit. g),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([1]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([2]),

a także mając na uwadze, co następuje:

koordynacja przewidziana w art. 54 ust. 3 lit. g) oraz w programie ogólnym mającym na celu zniesienie ograniczeń w swobodzie przedsiębiorczości, zapoczątkowana przez dyrektywę 68/151/EWG ([3]) ma szczególną wagę w odniesieniu do spółek akcyjnych, ponieważ działalność tych spółek dominuje w gospodarce Państw Członkowskich oraz wykracza często poza ich terytorium;

dla zapewnienia równoważnej ochrony minimalnej, zarówno dla akcjonariuszy, jak i dla wierzycieli tych spółek, koordynacja przepisów prawa krajowego dotyczących utworzenia, jak również utrzymania, podwyższenia i obniżenia ich kapitału jest szczególnie istotna;

na terytorium Wspólnoty statut lub akt założycielski spółki akcyjnej musi umożliwiać każdemu zainteresowanemu zapoznanie się z podstawowymi danymi tej spółki, w tym szczególnie dokładną strukturą kapitału;

przepisy prawa wspólnotowego powinny zostać przyjęte w celu utrzymania kapitału, stanowiącego zabezpieczenie wierzycieli, w szczególności wprowadzając zakaz jego obniżania przez dokonywanie nienależnych wypłat na rzecz akcjonariuszy oraz ograniczając prawo nabywania własnych akcji przez spółkę;

uwzględniając cele, określone w art. 54 ust. 3 lit. g), niezbędne jest, aby prawo Państw Członkowskich dotyczące podwyższania i obniżania kapitału zapewniało przestrzeganie i zharmonizowanie zasad równego traktowania akcjonariuszy mających tę samą pozycję oraz zapewniało ochronę wierzycieli, których roszczenia powstały przed podjęciem decyzji o obniżeniu kapitału,

([1]) Dz.U. C 114 z 11.11.1971, str. 18.
([2]) Dz.U. C 88 z 6.11.1971, str. 1.
([3]) Dz.U. L 65 z 14.3.1968, str. 8.

▼B

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Instrumenty koordynacyjne określone przez niniejszą dyrektywę mają zastosowanie do przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do następujących spółek:

— *w Belgii:*

la société anonyme/de naamloze vennootschap;

— *w Danii:*

aktieselskabet;

— *we Francji:*

la société anonyme;

— *w Niemczech:*

die Aktiengesellschaft;

— *w Irlandii:*

the public company limited by shares,

the public company limited by guarantee and having a share capital;

— *we Włoszech:*

la societá per azioni;

— *w Luksemburgu:*

la société anonyme;

— *w Niderlandach:*

de naamloze vennootschap;

— *w Zjednoczonym Królestwie:*

the public company limited by shares,

the public company limited by guarantee and having a share capital;

▼A1

— *w Grecji:*

ή ανώνυμη εταιρία;

▼A2

— *w Hiszpanii:*

la sociedad anónima;

— *w Portugalii:*

a sociedade anónima de responsabilidade limitada;

▼A3

— *w Austrii:*

die Aktiengesellschaft;

— *w Finlandii:*

osakeyhtiö/aktiebolag;

— *w Szwecji:*

aktiebolag;

▼A4

— *w Republice Czeskiej:*

akciová společnost;

— *w Estonii:*

aktsiaselts;

▼A4

— *na Cyprze:*

Δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές, δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση που διαθέτουν μετοχικό κεφάλαιο;

— *na Łotwie:*

akciju sabiedrība;

— *na Litwie:*

akcinė bendrovė;

▼M2

— *na Węgrzech:*

nyilvánosan működő részvénytársaság;

▼A4

— *na Malcie:*

kumpanija pubblika/public limited liability company;

— *w Polsce:*

spółka akcyjna;

— *w Słowenii:*

delniška družba;

— *na Słowacji:*

akciová spoločnosť;

▼M3

— *w Bułgarii:*

акционерно дружество;

— *w Rumunii:*

asocietate pe acțiuni.

▼B

Nazwa każdej z powyższych rodzajów spółek zawiera oznaczenie odróżniające tę spółkę od innych rodzajów spółek lub jest połączona z takim oznaczeniem.

2. Państwa Członkowskie mogą nie stosować niniejszej dyrektywy do spółek inwestycyjnych o zmiennym kapitale oraz spółdzielni utworzonych w jednej z form wymienionych w ust. 1. Jeżeli Państwa Członkowskie korzystają z tej możliwości, powinny ustanowić wymóg wprowadzenia oznaczeń „spółka inwestycyjna o zmiennym kapitale" lub „spółdzielnia" we wszystkich dokumentach określonych w art. 4 dyrektywy 68/151/EWG.

Wyrazy „spółka inwestycyjna o zmiennym kapitale" w rozumieniu niniejszej dyrektywy oznaczają tylko te spółki:

— których jedynym przedmiotem działalności jest inwestowanie własnych funduszy w różnego rodzaju akcje, udziały, nieruchomości lub inne aktywa, mając wyłącznie na celu rozłożenie ryzyka inwestycyjnego oraz zapewnienie akcjonariuszom korzyści wynikających z zarządzania ich aktywami;

— których akcje oferowane są w drodze publicznej subskrypcji, oraz

— których statut zastrzega, że w granicach kapitału minimalnego i maksymalnego, mogą w każdej chwili wyemitować, umorzyć lub odsprzedać swoje akcje.

▼B

Artykuł 2

Statut lub akt założycielski spółki powinny zawierać co najmniej następujące dane:

a) rodzaj i nazwa spółki;

b) przedmiot spółki;

c) — jeżeli spółka nie ma kapitału autoryzowanego, wysokość kapitału subskrybowanego,

— jeśli spółka ma autoryzowany kapitał, kwotę tego kapitału oraz kwotę subskrybowanego kapitału w momencie utworzenia spółki lub w momencie otrzymania pozwolenia na rozpoczęcie działalności oraz wysokość kapitału subskrybowanego podczas każdej późniejszej zmiany autoryzowanego kapitału, bez uszczerbku dla postanowień art. 2 ust. 1 lit. e) dyrektywy 68/151/EWG;

d) w zakresie w jakim nie są określone ustawą, zasady dotyczące liczby i sposobu powoływania członków organów odpowiedzialnych za reprezentowanie spółki wobec osób trzecich, administrowanie, zarządzanie, nadzór lub kontrolę spółki, jak również podziału kompetencji pomiędzy te organy;

e) czas trwania spółki chyba że jest nieoznaczony.

Artykuł 3

Co najmniej następujące dane muszą być umieszczone bądź w statucie spółki, bądź w akcie założycielskim, bądź odrębnym dokumencie ogłoszonym zgodnie z procedurą ustanowioną przez prawo każdego Państwa Członkowskiego zgodnie z art. 3 dyrektywy 68/151/EWG:

a) statutowa siedziba;

b) wartość nominalna akcji subskrybowanych i co najmniej raz do roku liczba tych akcji;

c) liczba akcji subskrybowanych bez określania wartości nominalnej, jeżeli emisja takich akcji jest dopuszczalna na mocy prawa krajowego;

d) o ile ma to miejsce, szczególne warunki ograniczające przeniesienie akcji;

e) w przypadku gdy istnieje kilka rodzajów akcji, dane określone zgodnie z lit. b), c) i d) dla każdej z nich oraz prawa związane z akcjami każdego rodzaju;

f) charakter akcji imienny czy na okaziciela, jeżeli prawo krajowe przewiduje oba rodzaje, oraz wszelkie uregulowania odnoszące się do zamiany tych akcji, chyba że prawo wyraźnie określa postępowanie w takich wypadkach;

g) kwotę kapitału subskrybowanego wpłaconego w chwili utworzenia spółki lub w chwili uzyskania przez nią zezwolenia na rozpoczęcie działalności;

h) nominalną wartość akcji lub w braku wartości nominalnej liczbę akcji wyemitowanych w zamian za wkład inny niż pieniężny, jak również przedmiot tego wkładu i nazwisko osoby go wnoszącej;

i) tożsamość osób fizycznych lub prawnych lub spółek, które podpisały lub w imieniu których podpisano statut lub akt założycielski, a jeśli utworzenie spółki nie jest jednoczesne, tożsamość osób fizycznych lub prawnych lub spółek, które podpisały lub w imieniu których zostały podpisane projekty statutu lub aktu założycielskiego;

▼B

j) wysokość całkowitą lub przynajmniej przybliżoną wszystkich kosztów poniesionych lub obciążających spółkę w związku z jej utworzeniem i, o ile ma to miejsce, przed uzyskaniem zezwolenia na rozpoczęcie działalności;

k) wszelkie szczególne korzyści przyznane w toku tworzenia spółki lub do momentu uzyskania zezwolenia na rozpoczęcie działalności, osobom uczestniczącym w jej tworzeniu lub w działaniach prowadzących do uzyskania zezwolenia.

Artykuł 4

1. Jeżeli prawo Państwa Członkowskiego przewiduje, że spółka nie może rozpocząć działalności bez zezwolenia, to powinno ono również wprowadzać przepisy dotyczące odpowiedzialności za zobowiązania zaciągnięte w imieniu spółki lub na jej rachunek w okresie poprzedzającym udzielenie zezwolenia do prowadzenia działalności lub w wypadku odmowy udzielenia zezwolenia.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania do zobowiązań wynikających z umów zawartych przez spółkę pod warunkiem uzyskania zezwolenia na rozpoczęcie działalności.

Artykuł 5

1. W przypadku gdy prawo Państwa Członkowskiego wymaga, aby spółka była utworzona przez więcej niż jednego wspólnika, to fakt posiadania wszystkich akcji przez jedną osobę lub spadek liczby wspólników poniżej dopuszczalnego minimum po utworzeniu spółki nie powodują jej samoczynnego rozwiązania.

2. Jeżeli w przypadkach określonych w ust. 1 prawo Państw Członkowskich dopuszcza likwidację spółki na podstawie zarządzenia sądowego, to właściwy sąd musi mieć możliwość wyznaczenia spółce odpowiedniego terminu na przedstawienie swojego stanowiska.

3. Jeżeli rozwiązanie spółki zostanie orzeczone, to spółka zostaje postawiona w stan likwidacji.

Artykuł 6

1. Dla zarejestrowania spółki lub uzyskania przez nią zezwolenia na rozpoczęcie działalności, prawo Państw Członkowskich powinno przewidywać, że subskrybowany kapitał minimalny nie może być ustalony w wysokości mniejszej niż 25 000 ►A3 ECU ◄.

►A3 ECU ◄ została określona decyzją Komisji nr 3289/75/EWWiS ([1]). Odpowiednik w krajowej walucie jest początkowo obliczany według kursu z dnia przyjęcia niniejszej dyrektywy.

2. Jeżeli odpowiednik ►A3 ECU ◄ w walucie krajowej jest zmieniony w taki sposób, że wysokość kapitału minimalnego w walucie krajowej wyniesie mniej niż 22 500 ►A3 ECU ◄ w okresie jednego roku, to Komisja informuje zainteresowane Państwo Członkowskie o tym, że musi zmienić swoje ustawodawstwo w celu dostosowania do przepisów ust. 1 w ciągu 12 miesięcy, licząc od daty upływu tego okresu. Jednakże Państwo Członkowskie może postanowić, że nowe uregulowania nie będą miały zastosowania do spółek już istniejących przed upływem 18 miesięcy od wejścia ustawy w życie.

3. Co pięć lat Rada, działając na wniosek Komisji, powinna zbadać, i jeżeli jest to konieczne, zrewidować kwoty wymienione w niniejszym artykule wyrażone w ►A3 ECU ◄, biorąc pod uwagę rozwój gospodarczy i pieniężny we Wspólnocie oraz tendencje umożliwiające jedynie

([1]) Dz.U. L 327 z 19.12.1975, str. 4.

▼B

dużym i średnim przedsiębiorstwom zachowanie wybranych form spółek wymienionych w art. 1 ust. 1.

Artykuł 7

W skład subskrybowanego kapitału mogą wchodzić jedynie aktywa dające się wycenić. Jednakże zobowiązanie do wykonania pracy lub świadczenia usług nie może stanowić aktywa.

Artykuł 8

1. Akcje nie mogą być emitowane po cenie niższej niż ich nominalna wartość lub, w przypadku braku wartości nominalnej, poniżej ich wartości księgowej.

2. Jednakże Państwa Członkowskie mogą zezwolić osobom, które zawodowo zajmują się lokowaniem akcji, na zapłatę ceny niższej od ceny emisyjnej akcji subskrybowanych podczas tej procedury.

Artykuł 9

1. Akcje emitowane w zamian za wkłady muszą zostać pokryte w momencie utworzenia spółki lub w chwili uzyskania przez nią zezwolenia na podjęcie działalności, w stopniu nie niższym niż 25 % ich wartości nominalnej lub, w przypadku braku wartości nominalnej, ich wartości księgowej.

2. Jednakże w przypadku gdy akcje emitowane są w zamian za wkłady inne niż pieniężne w chwili rejestracji spółki lub uzyskania zezwolenia na podjęcie działalności, powinny być w terminie pięciu lat całkowicie pokryte od chwili jej rejestracji lub uzyskania przez nią zezwolenia na podjęcie działalności.

Artykuł 10

1. Wkłady inne niż pieniężne powinny stanowić przedmiot sprawozdania sporządzonego przed rejestracją spółki lub otrzymaniem zezwolenia na podjęcie działalności przez jednego lub kilku biegłych rewidentów wyznaczonych lub upoważnionych przez władzę administracyjną lub sądową. Zgodnie z prawem każdego z Państw Członkowskich biegłymi mogą być osoby fizyczne, prawne lub spółki.

2. Sprawozdanie powinno obejmować co najmniej opis każdego z wkładów, jak również zastosowanej metody wyceny, i wskazywać, czy wartość ustalona przy przyjętej metodzie odpowiada co najmniej liczbie i wartości nominalnej, lub, w przypadku braku wartości nominalnej, wartości księgowej i o ile ma to miejsce, nadwyżki emisyjnej akcji przeznaczonych do emisji w zamian za te wkłady.

3. Sprawozdanie biegłych rewidentów powinno być ogłoszone w sposób określony przepisami prawa każdego z Państw Członkowskich, zgodnie z art. 3 dyrektywy 68/151/EWG.

4. Państwa Członkowskie mogą zdecydować o niestosowaniu niniejszego artykułu, jeżeli 90 % wartości nominalnej, bądź w jej braku, 90 % wartości księgowej wszystkich akcji jest wyemitowanych w zamian za wkłady inne niż pieniężne wniesione przez jedną lub więcej spółek i w przypadku gdy następujące warunki zostaną spełnione:

a) w odniesieniu do spółki, do której wnoszone są wkłady, osoby wskazane w art. 3 lit. i) zrezygnowały ze sporządzenia sprawozdania biegłych rewidentów;

b) określona zgoda została ogłoszona zgodnie z ust. 3;

▼B

c) spółki wnoszące takie wkłady dysponują rezerwami, na których wypłaty prawo albo statut nie pozwolą i których wysokość jest co najmniej równa wartości nominalnej lub, w razie jej braku, wartości księgowej akcji wyemitowanych w zamian za wkłady inne niż pieniężne;

d) spółki wnoszące wkłady deklarują udzielenie gwarancji aż do wysokości wskazanej w lit. c) za długi spółki, do której wniesiono wkłady, o ile długi powstały pomiędzy chwilą wyemitowania akcji w zamian za wkłady inne niż pieniężne a upływem jednego roku od ogłoszenia rocznych sprawozdań finansowych tej spółki odnoszących się do roku budżetowego, w czasie którego wkłady zostały wniesione. Jakiekolwiek zbycie tych akcji w tym okresie jest zakazane;

e) gwarancja, określona w lit. d), została ogłoszona zgodnie z ust. 3;

f) spółki wnoszące te wkłady umieszczają w rezerwie wartość równą wartości określonej w lit. c), która może być rozwiązana dopiero po upływie trzech lat od momentu ogłoszenia rocznych sprawozdań finansowych spółki, do której wkłady zostały wniesione a odnoszących się do roku budżetowego, podczas którego wkłady zostały wniesione lub, o ile ma to miejsce, od późniejszego momentu kiedy wszystkie roszczenia objęte gwarancją określoną w lit. d) i przedstawione we wskazanym tam okresie zostaną zaspokojone.

▼M2

Artykuł 10a

1. Państwa członkowskie mogą zadecydować o niestosowaniu art. 10 ust. 1, 2 i 3 w przypadku, gdy na podstawie decyzji organu administrującego lub zarządzającego przedmiotem wkładu innego niż pieniężny są zbywalne papiery wartościowe zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 18 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych ([1]) lub instrumenty rynku pieniężnego zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 19 tej dyrektywy, a wartość tych papierów wartościowych lub instrumentów rynku pieniężnego jest obliczana według średniej ceny ważonej, po której były one przedmiotem obrotu na jednym lub kilku rynkach regulowanych zdefiniowanych w art. 4 ust. 1 pkt 14 powyższej dyrektywy w odpowiednio długim okresie, który zostanie określony w prawie krajowym, poprzedzającym datę faktycznego wniesienia odpowiedniego wkładu innego niż pieniężny.

Jednakże w przypadkach gdy na cenę tę wpłynęły wyjątkowe okoliczności, które znacząco zmieniłyby wartość aktywów w dacie ich faktycznego wniesienia, w tym w przypadkach, gdy rynek takich zbywalnych papierów wartościowych lub instrumentów rynku pieniężnego stracił płynność, dokonuje się ponownej wyceny z inicjatywy i na odpowiedzialność organu administrującego lub zarządzającego. Do celów ponownej wyceny stosuje się art. 10 ust. 1, 2 i 3.

2. Państwa członkowskie mogą zadecydować o niestosowaniu art. 10 ust. 1, 2 i 3 w przypadku, gdy na podstawie decyzji organu administrującego lub zarządzającego przedmiotem wkładu innego niż pieniężny są aktywa inne niż zbywalne papiery wartościowe i instrumenty rynku pieniężnego, o których mowa w ust. 1, w stosunku do których uznany niezależny biegły wydał już opinię na temat ich wartości godziwej i kiedy spełnione są następujące warunki:

a) wartość godziwa jest ustalana na dzień przypadający nie wcześniej niż 6 miesięcy przed datą faktycznego wniesienia wkładu;

b) wycena została przeprowadzona zgodnie z ogólnie przyjętymi standardami i zasadami wyceny obowiązującymi w państwie człon-

([1]) Dz.U. L 145 z 30.4.2004, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/31/WE (Dz.U. L 114 z 27.4.2006, str. 60).

▼M2

kowskim, stosowanymi w odniesieniu do rodzaju aktywów mających stanowić przedmiot wkładu.

W przypadku wystąpienia nowych okoliczności kwalifikujących, które zasadniczo zmieniłyby wartość godziwą aktywów w dacie ich faktycznego wniesienia, dokonuje się ponownej wyceny z inicjatywy i na odpowiedzialność organu administrującego lub zarządzającego. Do celów ponownej wyceny stosuje się art. 10 ust. 1, 2 i 3.

W przypadku braku takiej ponownej wyceny jeden lub więcej akcjonariuszy, posiadających łączny udział wynoszący przynajmniej 5 % subskrybowanego kapitału spółki w dniu podjęcia decyzji o podwyższeniu kapitału, mogą zażądać przeprowadzenia wyceny przez niezależnego biegłego; w tym przypadku stosuje się art. 10 ust. 1, 2 i 3. Taki akcjonariusz lub akcjonariusze mogą złożyć wniosek aż do dnia wniesienia wkładu, pod warunkiem że w dniu złożenia takiego wniosku posiadają oni nadal, tak jak w dniu podjęcia decyzji o podwyższeniu kapitału, łączny udział wynoszący przynajmniej 5 % subskrybowanego kapitału spółki.

3. Państwa członkowskie mogą zadecydować o niestosowaniu art. 10 ust. 1, 2 i 3 w przypadku, gdy na podstawie decyzji organu administrującego lub zarządzającego przedmiotem wkładu innego niż pieniężny są aktywa inne niż zbywalne papiery wartościowe i instrumenty rynku pieniężnego, o których mowa w ust. 1, których wartość godziwa wynika z wartości poszczególnych aktywów, określonej w sprawozdaniu finansowym za poprzedni rok obrotowy, pod warunkiem że sprawozdanie finansowe zostało poddane kontroli zgodnie z dyrektywą 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych ([1]).

Ustęp 2 akapity drugi i trzeci stosuje się odpowiednio.

Artykuł 10b

1. W przypadku gdy wkład inny niż pieniężny, o którym mowa w art. 10a, zostaje wniesiony bez sprawozdania biegłego rewidenta, o którym mowa w art. 10 ust. 1, 2 i 3, oprócz wymagań określonych w art. 3 lit. h) i w terminie jednego miesiąca od daty faktycznego wniesienia wkładu, ogłasza się oświadczenie zawierające następujące informacje:

a) opis przedmiotowego wkładu innego niż pieniężny;

b) jego wartość, źródło tej wyceny oraz, w stosownych przypadkach, metodę wyceny;

c) oświadczenie, czy uzyskana wartość odpowiada przynajmniej liczbie, wartości nominalnej lub, w przypadku braku wartości nominalnej, wartości księgowej oraz, w stosownych przypadkach, nadwyżce emisyjnej akcji przeznaczonych do emisji w zamian za taki wkład;

d) oświadczenie o braku nowych okoliczności kwalifikujących w odniesieniu do pierwotnej wyceny.

Ogłoszenia dokonuje się w sposób określony w przepisach każdego państwa członkowskiego zgodnie z art. 3 dyrektywy 68/151/EWG.

2. W przypadku gdy proponuje się wniesienie wkładu innego niż pieniężny bez sprawozdania biegłego rewidenta, o którym mowa w art. 10 ust. 1, 2 i 3, w odniesieniu do proponowanego podwyższenia kapitału, które ma zostać dokonane zgodnie z art. 25 ust. 2, należy opublikować ogłoszenie zawierające datę podjęcia decyzji o podwyższeniu i informacje wymienione w ust. 1, w sposób określony w przepisach każdego państwa członkowskiego zgodnie z art. 3 dyrektywy 68/151/EWG, przed wniesieniem aktywów

([1]) Dz.U. L 157 z 9.6.2006, str. 87.

▼M2

w formie wkładu innego niż pieniężny. W tym przypadku oświadczenie zgodnie z ust. 1 ogranicza się do oświadczenia, że od dnia opublikowania powyższego ogłoszenia nie wystąpiły żadne nowe okoliczności kwalifikujące.

3. Każde państwo członkowskie zapewnia odpowiednie gwarancje zapewniające zgodność z procedurą określoną w art. 10a oraz w niniejszym artykule, w przypadku gdy wkład inny niż pieniężny jest wnoszony bez sprawozdania biegłego rewidenta, o którym mowa w art. 10 ust. 1, 2 i 3.

▼B

Artykuł 11

1. Nabycie przez spółkę jakiegokolwiek aktywu należącego do osoby lub spółki określonej w art. 3 lit. i) za równowartość co najmniej jednej dziesiątej kapitału subskrybowanego, jest przedmiotem badania i ogłoszenia stosownie do przepisów ►M2 art. 10 ust. 1, 2 i 3 ◄ i wymaga zatwierdzenia przez walne zgromadzenie, o ile to nabycie nastąpiło przed upływem okresu, przewidzianego przez prawo krajowe, wynoszącego co najmniej dwa lata, licząc od momentu rejestracji spółki lub uzyskania przez nią zezwolenia na podjęcie działalności. ►M2 Artykuły 10a i 10b stosuje się odpowiednio. ◄

Państwa Członkowskie mogą również wymagać stosowania tych przepisów, o ile te aktywa należą do akcjonariusza lub innej osoby.

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania do nabycia dokonywanego w ramach bieżącej działalności spółki, do nabycia z inicjatywy lub pod nadzorem władzy administracyjnej lub sądowej ani do nabycia dokonywanego na giełdzie papierów wartościowych.

Artykuł 12

Z zastrzeżeniem postanowień dotyczących obniżenia kapitału subskrybowanego, akcjonariusze nie mogą być zwolnieni od obowiązku wniesienia wkładów.

Artykuł 13

Do momentu późniejszej koordynacji ustawodawstw krajowych, Państwa Członkowskie podejmą niezbędne środki, aby zapewnić co najmniej gwarancje tożsame z tymi przewidzianymi w art. 2—12 na wypadek przekształcenia spółki innego rodzaju w spółkę akcyjną.

Artykuł 14

Artykuły 2—13 nie uchybiają przepisom przewidzianym przez Państwa Członkowskie w zakresie kompetencji i procedury odnoszących się do zmian statutu lub aktu założycielskiego.

Artykuł 15

1. a) poza przypadkami obniżenia kapitału subskrybowanego, nie mogą być dokonywane wypłaty na rzecz akcjonariuszy, jeżeli w dacie zamknięcia ostatniego roku budżetowego aktywa netto wynikające z rocznego sprawozdania finansowego są lub stałyby się w następstwie takich wypłat niższe od wysokości kapitału subskrybowanego powiększonego o rezerwy, których ustawa lub statut nie pozwalają wypłacać;

▼B

b) wysokość kapitału subskrybowanego, określonego w lit. a), jest pomniejszona o wysokość kapitału subskrybowanego, co do którego spółka nie wezwała do zapłaty, o ile ten ostatni nie jest zaksięgowany po stronie aktywów w bilansie;

c) wysokość wypłat dokonanych na rzecz akcjonariuszy nie może przekraczać zysku za ostatni rok budżetowy powiększonego o zysk przeniesiony, jak również o wypłaty z rezerw utworzonych w tym celu i pomniejszonego o przeniesione straty, jak również o kwoty umieszczone w rezerwie zgodnie z prawem lub statutem;

d) termin „wypłata", określony w lit. a) i c), obejmuje w szczególności wypłatę dywidend i odsetek od akcji.

2. Jeżeli prawo Państwa Członkowskiego dopuszcza wypłatę zaliczek na poczet dywidend, stosuje się następujące warunki:

a) sporządzono wyciągi ze stanu konta wskazujące na to, że fundusze przeznaczone do wypłaty są wystarczające;

b) kwoty do wypłaty nie mogą przekraczać zysku całkowitego uzyskanego od końca ostatniego roku budżetowego, za który sporządzono roczne sprawozdanie finansowe, powiększonego o zyski przeniesione, jak również o wypłaty z rezerw utworzonych w tym celu oraz pomniejszone o straty poniesione, jak również o kwoty umieszczone w rezerwie zgodnie z wymogami prawa lub statutu.

3. Ustęp 1 i 2 nie naruszają regulacji Państw Członkowskich odnoszących się do podwyższenia kapitału subskrybowanego przez kapitalizację rezerw.

4. Ustawodawstwo Państwa Członkowskiego może przewidywać odstępstwa od ust. 1 lit. a) w przypadku spółek inwestycyjnych o stałym kapitale.

Wyrazy „spółka inwestycyjna o kapitale stałym", w rozumieniu niniejszego ustępu, oznacza wyłącznie takie spółki:

— których jedynym przedmiotem działalności jest lokowanie ich funduszy w różnego rodzaju akcjach, udziałach, nieruchomościach i innych aktywach wyłącznie w celu rozłożenia ryzyka inwestycyjnego i zapewnienie akcjonariuszom korzyści wynikających z zarządzania ich aktywami, i

— które organizują publiczną subskrypcję ich własnych akcji.

W zakresie, w jakim ustawodawstwa Państw Członkowskich korzystają z tej możliwości:

a) nakładają na te spółki obowiązek umieszczenia oznaczenia „spółka inwestycyjna" na wszystkich dokumentach o których mowa w art. 4 dyrektywy 68/151/EWG;

b) zakazują spółce tego typu, której aktywa netto są niższe od wysokości określonej w ust. 1 lit. a), dokonywania wypłat na rzecz akcjonariuszy, jeżeli w dacie zamknięcia ostatniego roku budżetowego, całkowita wartość aktywów spółki wynikająca z rocznego sprawozdania finansowego jest lub stałaby się w następstwie takiej wypłaty 1,5 raza niższa od całkowitej wysokości zadłużenia spółki względem wierzycieli, jaka wynika z rocznego sprawozdania finansowego;

c) nakładają na każdą spółkę, która dokonuje wypłaty i której aktywa netto są niższe od kwoty określonej w ust. 1 lit. a), obowiązek załączenia o tym odpowiedniej wzmianki w rocznym sprawozdaniu finansowym.

▼B

Artykuł 16

Wszelkie wypłaty dokonane z naruszeniem art. 15 muszą być zwrócone przez akcjonariuszy, którzy je otrzymali, jeżeli spółka wykaże, że ci akcjonariusze wiedzieli o nieprawidłowości wypłat dokonanych na ich rzecz lub powinni byli wiedzieć, biorąc pod uwagę okoliczności.

Artykuł 17

1. W przypadku poważnej straty w kapitale subskrybowanym powinno być zwołane walne zgromadzenie w terminie przewidzianym przez ustawodawstwa Państw Członkowskich w celu zbadania, czy zachodzą przesłanki rozwiązania spółki lub istnieje konieczność przyjęcia innego właściwego rozwiązania.

2. Wysokość straty określonej jako poważna w rozumieniu ust. 1 nie może być ustanowiona przez ustawodawstwa Państw Członkowskich na więcej niż połowę kapitału subskrybowanego.

Artykuł 18

1. Akcje spółki nie mogą być obejmowane przez nią samą.

2. Jeżeli akcje spółki zostały objęte przez osobę działającą we własnym imieniu, lecz na rachunek spółki, subskrybent powinien być traktowany jako działający na własny rachunek.

3. Osoby lub spółki określone w art. 3 lit. i) lub, w wypadku podwyższenia kapitału subskrybowanego, członkowie organu administrującego lub zarządzającego, są zobowiązani do spłaty akcji objętych z naruszeniem niniejszego przepisu.

Jednakże ustawodawstwo Państwa Członkowskiego może przewidzieć, że każda taka osoba będzie mogła zwolnić się od tego obowiązku, wykazując brak po swojej stronie jakiejkolwiek winy.

Artykuł 19

▼M2

1. Bez uszczerbku dla zasady równego traktowania wszystkich akcjonariuszy będących w takiej samej sytuacji oraz dla dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) ([1]), państwa członkowskie mogą zezwolić spółce na nabywanie własnych akcji przez nią samą albo za pośrednictwem osoby działającej we własnym imieniu, ale na rachunek tej spółki. W zakresie, w jakim nabycie takie jest dozwolone, państwa członkowskie zezwalają na jego dokonanie z zastrzeżeniem następujących warunków:

a) upoważnienie jest udzielane przez walne zgromadzenie, które określa warunki i zasady takiego nabycia, a w szczególności maksymalną liczbę akcji do nabycia, okres, na który zostaje udzielone upoważnienie, którego maksymalną długość określa prawo krajowe, przy czym nie może ona jednak przekraczać 5 lat, oraz, w przypadku odpłatnego nabycia, maksymalną i minimalną wysokość zapłaty. Członkowie organu administrującego lub zarządzającego upewniają się, że w momencie dokonywania każdego nabycia objętego upoważnieniem zachowane są warunki, o których mowa w lit. b) i c);

b) nabycia, łącznie z akcjami uprzednio nabytymi przez spółkę i będącymi w jej posiadaniu oraz akcjami nabytymi przez osobę

([1]) Dz.U. L 96 z 12.4.2003, str. 16.

▼M2

działającą we własnym imieniu, ale na rachunek spółki, nie mogą powodować obniżenia aktywów netto poniżej kwoty, o której mowa w art. 15 ust. 1 lit. a) i b);

c) transakcja może obejmować wyłącznie akcje w pełni opłacone.

Ponadto państwa członkowskie mogą również poddać nabycie w rozumieniu akapitu pierwszego któremukolwiek z następujących warunków:

i) wartość nominalna lub, w przypadku jej braku, wartość księgowa nabytych akcji, w tym akcji nabytych uprzednio przez spółkę i będących w jej posiadaniu oraz akcji nabytych przez osobę działającą we własnym imieniu, ale na rachunek spółki, nie może przekroczyć wysokości, która zostanie określona przez państwa członkowskie. Wysokość ta nie może być niższa niż 10 % subskrybowanego kapitału;

ii) uprawnienie spółki do nabycia własnych akcji w rozumieniu akapitu pierwszego, maksymalna liczba akcji do nabycia, okres obowiązywania uprawnienia oraz maksymalna lub minimalna wysokość zapłaty są określone w statucie lub akcie założycielskim spółki;

iii) spółka wypełnia określone obowiązki sprawozdawcze i informacyjne;

iv) od niektórych spółek, określonych przez państwa członkowskie, można żądać umorzenia nabytych akcji, pod warunkiem że kwota równa wartości nominalnej umorzonych akcji zostanie włączona do rezerwy, która nie może być przeznaczona do podziału między akcjonariuszy, z wyjątkiem obniżenia kapitału subskrybowanego. Rezerwa ta może być wykorzystana wyłącznie w celu podwyższenia kapitału subskrybowanego w drodze kapitalizacji rezerw;

v) nabycie akcji pozostaje bez uszczerbku dla zaspokojenia roszczeń wierzycieli.

▼B

2. Ustawodawstwo Państwa Członkowskiego może przewidywać odstępstwa od stosowania ust. 1 lit. a) zdanie pierwsze, w przypadku nabycia własnych akcji niezbędne jest dla uniknięcia przez spółkę poważnej i bezpośredniej szkody. W tym wypadku najbliższe walne zgromadzenie powinno być poinformowane przez organ administrujący lub zarządzający o przyczynach i charakterze dokonanego nabycia, liczbie i wartości nominalnej, a w razie braku wartości nominalnej, wartości księgowej nabytych akcji, wielkości kapitału subskrybowanego przez nie reprezentowanego, jak również o wartości wypłat w zamian za te akcje.

3. Państwa Członkowskie mogą odstąpić od stosowania ust. 1 lit. a) zdanie pierwsze do nabycia akcji, bądź przez samą spółkę, bądź przez osobę działającą we własnym imieniu, ale na rachunek tej spółki w celu rozdzielenia pomiędzy pracownikami tej spółki lub pracownikami spółki z nią związanej. Rozdział takich akcji powinien być przeprowadzony w okresie 12 miesięcy, licząc od momentu nabycia tych akcji.

Artykuł 20

1. Państwa Członkowskie mogą zrezygnować ze stosowania art. 19:

a) do akcji nabytych w wykonaniu decyzji o obniżeniu kapitału lub w przypadku określonym w art. 39;

b) do akcji nabytych w wyniku ogólnego przeniesienia aktywów;

c) do akcji całkowicie spłaconych nabytych nieodpłatnie albo nabytych przez banki lub inne instytucje finansowe z tytułu prowizji od nabycia;

▼B

d) do akcji nabytych w wykonaniu obowiązków ustawowych lub w wyniku orzeczenia sądowego mającego na celu ochronę akcjonariuszy mniejszościowych, w szczególności w przypadku łączenia się, zmiany przedmiotu lub formy spółki, przeniesienia statutowej siedziby spółki za granicę lub wprowadzenie ograniczeń w przenoszeniu udziałów;

e) do akcji nabytych od akcjonariusza w przypadku braku pokrycia;

f) do akcji nabytych w celu przyznania akcjonariuszom mniejszościowym odszkodowania w spółkach powiązanych;

g) do akcji całkowicie pokrytych, nabytych w wyniku zarządzenia sądu w celu zaspokojenia wierzytelności spółki wobec właściciela tych akcji;

h) do akcji całkowicie pokrytych wyemitowanych przez spółkę inwestycyjną o stałym kapitale w rozumieniu art. 15 ust. 4 akapit drugi i nabytych na żądanie inwestorów przez tę spółkę lub przez spółkę z nią powiązaną. Artykuł 15 ust. 4 lit. a) znajduje zastosowanie. Nabycia te nie mogą prowadzić do obniżenia aktywów netto poniżej wysokości kapitału subskrybowanego, powiększonego o rezerwy, co do których prawo ustanawia zakaz wypłat.

2. Akcje nabyte w wypadkach określonych w ust. 1 lit. b)–g) powinny być zbyte w nieprzekraczalnym terminie 3 lat, licząc od momentu ich nabycia, chyba że wartość nominalna, lub, w razie braku wartości nominalnej, wartość księgowa nabytych akcji, włączając w to akcje, które spółka może nabyć za pośrednictwem osoby działającej we własnym imieniu, lecz na rachunek spółki, nie przekracza 10 % kapitału subskrybowanego.

3. W przypadku braku ich zbycia w terminie określonym w ust. 2, akcje powinny być umorzone. Ustawodawstwo Państwa Członkowskiego może uzależnić to umorzenie od obniżenia kapitału subskrybowanego do odpowiedniej wysokości. Takie obniżenie powinno być określone w miarę jak nabywanie akcji podlegających umorzeniu spowodowało, że aktywa netto uległy zmniejszeniu poniżej wysokości, określonej w ►M2 art. 15 ust. 1 lit. a) i b). ◄

Artykuł 21

Akcje nabyte z naruszeniem art. 19 i 20 powinny być zbyte w terminie 1 roku, licząc od dnia ich nabycia. W razie braku ich zbycia w tym terminie stosuje się art. 20 ust. 3.

Artykuł 22

1. W przypadku gdy ustawodawstwo Państwa Członkowskiego pozwala na nabywanie przez spółkę jej własnych akcji, bądź przez nią samą, bądź przez osobę działającą we własnym imieniu, lecz na rachunek spółki, to powinno zawsze uzależnić zatrzymanie tych akcji od spełnienia co najmniej następujących warunków:

a) wśród praw związanych z tymi akcjami, prawo głosu wynikające z własnych akcji jest w każdym wypadku zawieszone;

b) jeżeli te akcje są zaksięgowane po stronie aktywów w bilansie, musi być wprowadzona po stronie pasywów nienaruszalna rezerwa tej samej wysokości.

2. Jeżeli ustawodawstwo Państwa Członkowskiego pozwala spółce nabyć jej własne akcje, bądź przez nią samą, bądź przez osobę działającą we własnym imieniu, ale na rachunek spółki, to musi wymagać, aby roczne sprawozdanie zarządu zawierało co najmniej:

a) podstawy nabycia dokonanego podczas roku budżetowego;

▼B

b) liczbę i wartość nominalną lub, w razie braku wartości nominalnej, wartość księgową akcji nabytych i zbytych podczas roku budżetowego, jak również określenie części kapitału subskrybowanego, którą one reprezentują;

c) w przypadku nabycia lub zbycia odpłatnego, równowartość tych akcji;

d) liczbę i wartość nominalną lub, w razie braku wartości nominalnej, wartość księgową wszystkich akcji nabytych lub zatrzymanych, jak również część kapitału subskrybowanego którą one reprezentują.

Artykuł 23

▼M2

1. W przypadku gdy państwa członkowskie zezwalają spółce na bezpośrednie albo pośrednie dokonywanie zaliczkowych wypłat lub udzielanie pożyczek, lub ustanawianie zabezpieczeń w celu nabycia jej własnych akcji przez osobę trzecią, uzależniają one takie transakcje od spełnienia warunków określonych w akapitach drugim, trzecim, czwartym i piątym.

Transakcji dokonuje się na odpowiedzialność organu administrującego lub zarządzającego na rzetelnych warunkach rynkowych, szczególnie w odniesieniu do odsetek otrzymywanych przez spółkę oraz w odniesieniu do zabezpieczeń ustanowionych na rzecz spółki z tytułu pożyczek i zaliczek, o których mowa w akapicie pierwszym. Należy dokładnie sprawdzić wypłacalność osoby trzeciej lub, w przypadku transakcji wielostronnych, każdej ze stron.

Organ administrujący lub zarządzający przedstawia transakcje do uprzedniej akceptacji walnego zgromadzenia, a walne zgromadzenie działa w tym zakresie zgodnie z zasadami dotyczącymi kworum i większości ustanowionymi w art. 40. Organ administrujący lub zarządzający przedkłada walnemu zgromadzeniu pisemne sprawozdanie wskazujące powody transakcji, interes spółki w dokonaniu takiej transakcji, warunki dokonania tej transakcji, ryzyko związane z transakcją w zakresie płynności i wypłacalności spółki oraz cenę, za jaką osoba trzecia ma dokonać nabycia akcji. Sprawozdanie to podlega złożeniu w rejestrze w celu jego ogłoszenia zgodnie z art. 3 dyrektywy 68/151/EWG.

Łączna pomoc finansowa przyznawana osobom trzecim nie może w żadnym czasie prowadzić do obniżenia wartości aktywów netto poniżej kwoty określonej w art. 15 ust. 1 lit. a) i b), uwzględniając również każde obniżenie wartości aktywów netto, które mogło nastąpić w wyniku nabycia przez spółkę lub na rachunek spółki własnych akcji, zgodnie z art. 19 ust. 1. Spółka umieszcza w bilansie po stronie pasywów niepodlegającą podziałowi rezerwę w wysokości łącznej pomocy finansowej.

W przypadku gdy osoba trzecia z pomocą finansową ze strony spółki nabywa własne akcje tej spółki w rozumieniu art. 19 ust. 1 lub subskrybuje akcje wyemitowane w ramach podwyższenia subskrybowanego kapitału, takie nabycie lub subskrypcja jest realizowane za godziwą cenę.

▼B

2. Ustęp 1 nie ma zastosowania do czynności dokonywanych w ramach bieżących operacji banków i innych instytucji finansowych, ani czynności dokonywanych w celu nabycia akcji przez lub dla pracowników spółki lub spółki z nią powiązanej. Jednakże te czynności i operacje nie mogą spowodować obniżenia aktywów netto spółki poniżej poziomu określonego w art. 15 ust. 1 lit. a).

3. Ustęp 1 nie ma zastosowania do transakcji dokonywanych w celu nabycia akcji, określonych w art. 20 ust. 1 lit. h).

▼M2

Artykuł 23a

W przypadkach gdy poszczególni członkowie organu administrującego lub zarządzającego spółki będącej stroną transakcji, o której mowa w art. 23 ust. 1, lub organu administrującego lub zarządzającego jednostki dominującej w rozumieniu art. 1 dyrektywy Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych ([1]) lub sama jednostka dominująca lub osoby działające we własnym imieniu, ale na rachunek członków takich organów lub takich jednostek są jednocześnie stroną przeciwną takiej transakcji, państwa członkowskie zapewniają za pomocą odpowiednich zabezpieczeń, aby transakcja taka nie była sprzeczna z najlepszym interesem spółki.

▼B

Artykuł 24

1. Ustanowienie zabezpieczenia przez spółkę na własnych akcjach, bądź przez nią samą, bądź przez osobę działającą we własnym imieniu, lecz na rachunek spółki, jest równoważne nabyciu określonemu w art. 19, 20 ust. 1, 22 i 23.

2. Państwa Członkowskie mogą zadecydować o niestosowaniu ust. 1 do operacji bieżących banków i innych instytucji finansowych.

▼M1

Artykuł 24a

1. a) Subskrybowanie, nabywanie i posiadanie akcji spółki akcyjnej przez inną spółkę, w rozumieniu art. 1 dyrektywy 68/151/EWG, w której to spółce, spółka akcyjna dysponuje, bezpośrednio bądź pośrednio, większością praw głosu lub też, na którą spółka akcyjna może wywierać, bezpośrednio bądź pośrednio, dominujący wpływ, uważa się za działania identyczne z działaniami samej spółki akcyjnej;

   b) lit. a) stosuje się również, jeśli inna spółka podlega prawu państwa trzeciego i ma formę prawną porównywalną do form prawnych określonych w art. 1 dyrektywy nr 68/151/EWG.

2. Jednakże jeżeli spółka akcyjna pośrednio dysponuje większością praw głosu lub też może pośrednio wywierać dominujący wpływ na inną spółkę, Państwa Członkowskie mogą powstrzymać się od stosowania ust. 1, o ile ich przepisy przewidują zawieszenie prawa głosu związanego z akcjami spółki akcyjnej, którym dysponuje inna spółka.

3. W przypadku braku koordynacji między przepisami krajowymi w zakresie grup spółek, Państwa Członkowskie mogą:

a) zdefiniować przypadki, w których obowiązuje domniemanie, że dana spółka akcyjna jest w stanie wywierać dominujący wpływ na inna spółkę; w przypadku skorzystania przez Państwo Członkowskie z tej instytucji, jego przepisy krajowe muszą, niezależnie od uwarunkowań, przewidywać możliwość wywierania dominującego wpływu w przypadku, kiedy dana spółka akcyjna:

   — ma prawo mianować lub odwoływać większość członków organu administracyjnego, zarządzającego bądź organu nadzoru i jest jednocześnie akcjonariuszem lub udziałowcem innej spółki lub

   — jest akcjonariuszem lub wspólnikiem innej spółki i sprawuję wyłączną kontrolę większości praw głosu akcjonariuszy lub

([1]) Dz.U. L 193 z 18.7.1983, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/43/WE.;

▼M1

udziałowców spółki jedynie na mocy porozumienia zawartego z innymi akcjonariuszami bądź udziałowcami tej spółki.

Państwa Członkowskie nie są zobowiązane ustanawiać przepisów dla innych przypadków niż te wymienione w tiret pierwszym i drugim;

b) zdefiniować przypadki, w których uznaje się, że dana spółka akcyjna dysponuje pośrednio prawem głosu lub jest w stanie wywierać pośrednio dominujący wpływ;

c) sprecyzować okoliczności, w których uznaje się daną spółkę akcyjną za dysponującą prawem głosu.

4. a) Państwa Członkowskie nie są zobowiązane do stosowania ust. 1, w przypadku gdy subskrypcja, nabycie lub posiadanie akcji są realizowane na rzecz osoby innej niż osoba subskrybująca, nabywająca lub posiadająca akcje, i która nie jest spółką akcyjną, określoną w ust. 1 ani też inna spółką, w której ta spółka akcyjna dysponuje, bezpośrednio lub pośrednio, większością głosów lub, na którą może ona wywierać bezpośrednio lub pośrednio dominujący wpływ.

b) Ponadto, Państwa Członkowskie nie są zobowiązane do stosowania ust. 1 w przypadku, kiedy subskrypcja, nabywanie lub posiadanie akcji są realizowane przez inną spółkę we własnym imieniu, w ramach jej działalności jako podmiotu zajmującego się obrotem papierami wartościowymi, pod warunkiem że wspomniana inna spółka jest uczestnikiem giełdy papierów wartościowych zlokalizowanej lub działającej w danym Państwie Członkowskim lub też pod warunkiem że posiada ona zezwolenie bądź jest nadzorowana przez władze danego Państwa Członkowskiego właściwe w zakresie nadzoru nad podmiotami zajmującymi się obrotem papierami wartościowymi, do których, w rozumieniu niniejszej dyrektywy, można zaliczyć instytucje kredytowe.

5. Państwa Członkowskie nie są zobowiązane do stosowania ust. 1, w przypadku gdy posiadanie akcji danej spółki akcyjnej przez inną spółkę wynika z nabycia akcji zrealizowanego zanim relacja między tymi dwiema spółkami przybrała postać spełniającą kryteria ustalone w ust. 1.

Jednakże prawo głosu związane z tymi akcjami zostaje zawieszone i akcje te zostają wzięte pod uwagę w procedurze oceny mającej na celu określenie czy warunek ustanowiony w art. 19 ust. 1 lit. b) został spełniony.

6. Państwa Członkowskie nie są zobowiązane do stosowania art. 20 ust. 2 i 3 oraz art. 21 w przypadku nabywania akcji spółki akcyjnej przez inną spółkę, o ile Państwa te ustanowią przepisy przewidujące:

a) zawieszenie prawa głosu z akcji spółki akcyjnej, którym dysponuje wspomniana inna spółka, i

b) że członkowie organu zarządzającego spółki akcyjnej są zobowiązani odkupić od wspomnianej spółki akcje określone w art. 20 ust. 2 i 3 i art. 21, po cenie, po jakiej zostały one nabyte przez spółkę; sankcji tej nie stosuje się jedynie w przypadku, kiedy wspomniani członkowie organu administracyjnego lub zarządzającego udowodnią, że spółka akcyjna w żaden sposób nie stoi za subskrypcją bądź nabyciem wspomnianych akcji.

▼B

Artykuł 25

1. Walne zgromadzenie podejmuje decyzję o każdym podwyższeniu kapitału. Niniejsza decyzja, jak również dokonanie podwyższenia kapitału subskrybowanego, są ogłaszane w sposób przewidziany

▼B

w ustawodawstwie każdego Państwa Członkowskiego zgodnie z art. 3 dyrektywy 68/151/EWG.

2. Jednakże statut lub akt założycielski lub walne zgromadzenie, którego decyzja jest przedmiotem ogłoszenia zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1, mogą zezwolić na podwyższenie kapitału subskrybowanego aż do wysokości maksymalnej, którą ustalają w poszanowaniu maksymalnej wysokości przewidzianej przez prawo. W granicach ustalonej wysokości, organ spółki, uprawniony w tym zakresie, decyduje, tam gdzie stosowne, o podwyższeniu kapitału subskrybowanego. To uprawnienie dla organu może być udzielone na nieprzekraczalny okres pięciu lat i może być odnowione raz lub kilkakrotnie przez walne zgromadzenie na okres, który każdorazowo nie może przekraczać pięciu lat.

3. W przypadku gdy istnieje kilka rodzajów akcji, decyzja walnego zgromadzenia, określona w ust. 1 dotycząca podwyższenia kapitału lub zezwolenie na podwyższenie kapitału określonego w ust. 2, powinna być przedmiotem odrębnego głosowania co najmniej dla każdej kategorii akcjonariuszy, których prawa mogą być naruszone w wyniku tej czynności.

4. Niniejszy artykuł stosuje się do emisji papierów wartościowych zamiennych na akcje lub inkorporujących prawo do objęcia akcji, ale nie do zamiany tych papierów wartościowych i do wykonywania prawa objęcia.

Artykuł 26

Akcje wyemitowane w zamian za wkłady w wyniku podwyższenia kapitału subskrybowanego muszą być pokryte w proporcji nie niższej niż 25 % swojej wartości nominalnej lub, w razie braku wartości nominalnej, ich wartości księgowej. Jeśli jest przewidywana nadwyżka emisyjna, jej wysokość musi być całkowicie pokryta.

Artykuł 27

1. Akcje wyemitowane w zamian za wkłady inne niż pieniężne w następstwie podwyższenia kapitału subskrybowanego powinny być całkowicie pokryte w okresie pięciu lat licząc od decyzji o podwyższeniu kapitału.

2. Wkłady określone w ust. 1 stanowią przedmiot sprawozdania sporządzonego przed dokonaniem podwyższenia kapitału subskrybowanego przez jednego lub kilku niezależnych biegłych rewidentów spółki, wyznaczonych lub upoważnionych przez władzę administracyjną lub sądową. Biegli rewidenci powinni być zgodnie z ustawodawstwem każdego Państwa Członkowskiego osobami fizycznymi lub prawnymi lub spółkami.

▼M2

Stosuje się art. 10 ust. 2 i 3 oraz art. 10a i 10b.

▼B

3. Państwa Członkowskie mogą zadecydować o niestosowaniu ust. 2, jeżeli podwyższenie kapitału subskrybowanego jest dokonywane w celu połączenia lub publicznej oferty nabycia lub wymiany i w celu wynagrodzenia akcjonariuszy spółki przejętej lub akcjonariuszy spółki stanowiącej przedmiot publicznej oferty nabycia lub wymiany akcji.

4. Państwa Członkowskie mogą zadecydować o niestosowaniu ust. 2, jeżeli wszystkie akcje wyemitowane w następstwie podwyższenia kapitału subskrybowanego są emitowane w zamian za wkłady inne niż pieniężne dokonane przez jedną lub kilka spółek, pod warunkiem że wszyscy akcjonariusze spółki przejmującej wkłady wyrazili zgodę na zaniechanie sporządzania sprawozdania biegłych rewidentów i że warunki, określone w art. 10 ust. 4 lit. b)–f), zostały spełnione.

▼B

Artykuł 28

W przypadku gdy podwyższenie kapitału nie zostanie całkowicie subskrybowane, kapitał ulega podwyższeniu jedynie do wysokości przeprowadzonej subskrypcji, o ile warunki emisji wyraźnie przewidują taką możliwość.

Artykuł 29

1. W każdym przypadku gdy podwyższanie kapitału subskrybowanego następuje przez wniesienie wkładów pieniężnych, akcje powinny być oferowane z zachowaniem pierwszeństwa akcjonariuszy proporcjonalnie do wysokości kapitału reprezentowanego przez ich akcje.

2. Państwa Członkowskie mogą:

a) nie stosować ust. 1 do akcji, z którymi związane jest prawo ograniczonego udziału w wypłatach w rozumieniu art. 15 i/lub w podziale majątku spółki w wypadku jej likwidacji, lub

b) zezwolić, aby w wypadku gdy w spółce występuje kilka rodzajów akcji, do których prawo głosu lub prawo uczestnictwa w wypłatach w rozumieniu art. 15 lub w podziale majątku spółki na wypadek jej likwidacji jest zróżnicowane, a kapitał subskrybowany jest podwyższany przez emisję nowych akcji w jednej z tych rodzajów, to wykonywanie prawa pierwszeństwa przez akcjonariuszy posiadających akcje innych rodzajów może nastąpić tylko po wykonaniu tego prawa przez akcjonariuszy posiadających akcje należące do rodzaju, w ramach którego nowe akcje są emitowane.

3. Każda oferta subskrypcji na zasadach pierwszeństwa, jak również termin, w którym prawo to powinno być wykonane, stanowi przedmiot ogłoszenia w dzienniku krajowym stosownie do dyrektywy 68/151/EWG. Jednakże ustawodawstwo Państwa Członkowskiego może zrezygnować z tego ogłoszenia, o ile wszystkie akcje spółki są imienne. W takim wypadku wszyscy akcjonariusze powinni być poinformowani na piśmie. Prawo pierwokupu powinno być wykonane w okresie, który nie może być krótszy od 14 dni, licząc od daty ogłoszenia oferty lub daty wysyłki listów do akcjonariuszy.

4. Prawo pierwokupu nie może być ograniczone ani zniesione przez statut albo akt założycielski. Jednakże może być zniesione albo ograniczone decyzją walnego zgromadzenia. Zarząd lub organ administrujący jest zobowiązany do przedstawienia na tym walnym zgromadzeniu pisemnego sprawozdania wskazującego powody ograniczenia lub zniesienia prawa pierwokupu i uzasadniającego proponowaną cenę emisji. Walne zgromadzenie obraduje przy zachowaniu kworum i według większości ustalonej w art. 40. Jego decyzja jest przedmiotem ogłoszenia dokonanego zgodnie ze sposobami ustanowionymi w ustawodawstwie każdego Państwa Członkowskiego stosownie do art. 3 dyrektywy 68/151/EWG.

5. Ustawodawstwo każdego Państwa Członkowskiego może przewidywać, że statut, akt założycielski albo walne zgromadzenie, obradujące przy zachowaniu zasad dotyczących kworum, większości i ogłoszeń określonych w ust. 4, mogą upoważnić do ograniczenia lub zniesienia prawa pierwszeństwa organ spółki, uprawniony do podwyższenia kapitału subskrybowanego w granicach kapitału nominalnego. Uprawnienie to nie może być przyznane na czas dłuższy niż uprawnienie określone w art. 25 ust. 2.

6. Ustępy 1—5 stosuje się do emisji wszystkich papierów wartościowych zamiennych na akcje lub inkorporujących prawo do objęcia akcji, ale nie do zamiany tych papierów i wykonywania prawa objęcia.

7. Prawo pierwokupu nie jest wyłączone w rozumieniu ust. 4 i 5, o ile zgodnie z decyzją o podwyższeniu kapitału subskrybowanego

▼B

akcje są emitowane na rzecz banków lub innych instytucji finansowych w celu ich zaoferowania akcjonariuszom spółki zgodnie z ust. 1 i 3.

Artykuł 30

Każde obniżenie kapitału subskrybowanego z wyjątkiem obniżenia wynikającego z orzeczenia sądowego powinno co najmniej nastąpić na podstawie decyzji walnego zgromadzenia podjętej zgodnie z zasadami kworum i większości określonymi w art. 40 bez uszczerbku dla postanowień art. 36 i 37. Decyzja ta będzie przedmiotem ogłoszenia dokonanego w sposób przewidywany w ustawodawstwie każdego Państwa Członkowskiego stosownie do art. 3 dyrektywy 68/151/EWG. Zawiadomienie o zwołaniu walnego zgromadzenia powinno wskazywać cel obniżenia kapitału i sposób, według którego ma to nastąpić.

Artykuł 31

Jeśli występuje kilka rodzajów akcji, decyzja walnego zgromadzenia dotycząca obniżenia kapitału subskrybowanego podlega odrębnemu głosowaniu co najmniej dla każdej grupy akcjonariuszy, których prawa mogą być w jego wyniku naruszone.

Artykuł 32

▼M2

1. W przypadku obniżenia kapitału subskrybowanego przynajmniej ci wierzyciele, których wierzytelności powstały przed ogłoszeniem decyzji o obniżeniu, mają przynajmniej prawo do uzyskania zabezpieczenia wierzytelności, które nie stały się wymagalne przed datą takiego ogłoszenia. Prawo to nie może zostać wyłączone przez państwa członkowskie, chyba że wierzyciel dysponuje odpowiednimi zabezpieczeniami lub zabezpieczenia takie nie są konieczne, biorąc pod uwagę aktywa spółki.

Państwa członkowskie ustalają warunki wykonywania prawa określonego w akapicie pierwszym. W każdym przypadku państwa członkowskie zapewniają, aby wierzyciele mogli zwrócić się do odpowiedniego organu administracyjnego lub sądowego o odpowiednie zabezpieczenia, pod warunkiem że są w stanie wykazać w sposób wiarygodny, że z powodu obniżenia kapitału subskrybowanego zaspokojenie ich roszczeń jest zagrożone oraz że nie uzyskali odpowiednich zabezpieczeń od spółki.

▼B

2. Ponadto ustawodawstwa Państw Członkowskich przewidują co najmniej, że obniżenie kapitału nie wywoła skutków lub że żadne wypłaty nie będą dokonane na rzecz akcjonariuszy, o ile wierzyciele nie otrzymaliby zaspokojenia lub jeżeli sąd nie zdecydowałby, że ich żądania są pozbawione podstaw.

3. Niniejszy artykuł stosuje się, jeżeli obniżenie kapitału subskrybowanego dokonuje się przez całkowite lub częściowe zwolnienie z dalszych spłat aportów przez akcjonariuszy.

Artykuł 33

1. Państwa Członkowskie mogą zrezygnować ze stosowania art. 32 do obniżenia kapitału subskrybowanego mającego na celu wyrównanie poniesionych strat lub w celu przeniesienia określonych kwot do funduszu rezerwowego, pod warunkiem że w wyniku tej czynności wysokość funduszu rezerwowego nie przekroczy 10 % obniżonego kapitału subskrybowanego. Fundusz rezerwowy nie może, wyłączywszy

▼B

wypadek obniżenia kapitału subskrybowanego, być wypłacony na rzecz akcjonariuszy, może być on jedynie wykorzystany dla pokrycia poniesionych strat lub dla podwyższenia kapitału subskrybowanego w drodze kapitalizacji rezerw w takim zakresie, w jakim Państwa Członkowskie zezwalają na taką czynność.

2. W wypadkach określonych w ust. 1 ustawodawstwa Państw Członkowskich określi przynajmniej środki niezbędne do tego, aby kwoty pochodzące z obniżenia kapitału subskrybowanego nie mogły być wykorzystane dla dokonania wypłat pomiędzy akcjonariuszy ani też do zwolnienia akcjonariuszy z obowiązku wniesienia wkładu.

Artykuł 34

Kapitał subskrybowany nie może być obniżony do wysokości niższej od kapitału minimalnego ustalonego zgodnie z art. 6. Jednakże Państwa Członkowskie mogą zezwolić na takie obniżenie, jeżeli jednocześnie określą, że decyzja o obniżeniu będzie wywierać skutki tylko o tyle, o ile nastąpi podwyższenie kapitału subskrybowanego do poziomu równego co najmniej obowiązującemu minimum.

Artykuł 35

W przypadku gdy ustawodawstwo Państwa Członkowskiego zezwala na całkowitelub częściowe umorzenie kapitału subskrybowanego bez jego obniżania, muszą być zachowane przynajmniej następujące warunki:

a) jeśli statut lub akt założycielski przewidują umorzenie, jest ono uchwalone przez walne zgromadzenie obradujące przy zachowaniu przynajmniej zwykłych warunków kworum i większości. Jeśli statut lub akt założycielski nie przewidują umorzenia, jest ono uchwalone przez walne zgromadzenie obradujące przy zachowaniu quorum i większości przewidzianych w art. 40. Decyzja w tej sprawie jest ogłaszana w sposób przewidywany przez ustawodawstwo każdego Państwa Członkowskiego stosownie do art. 3 dyrektywy 68/151/EWG;

b) umorzenie może nastąpić jedynie przy wykorzystaniu kwot podlegających wypłacie stosownie do art. 15 ust. 1;

c) akcjonariusze, których akcje są umorzone, zachowują swoje prawa w spółce z wyjątkiem prawa do uczestniczenia w podziale majątku i prawa do uczestniczenia w podziale pierwszej dywidendy z akcji nieumorzonych.

Artykuł 36

1. Jeśli ustawodawstwo Państwa Członkowskiego zezwala spółkom na obniżenie kapitału subskrybowanego przez przymusowe umorzenie akcji, muszą być spełnione przynajmniej następujące warunki:

a) przymusowe umorzenie powinno być przewidziane lub dopuszczone przez statut lub akt założycielski przed subskrypcją akcji, które stanowią przedmiot umorzenia;

b) jeżeli przymusowe umorzenie jest jedynie dopuszczone przez statut lub akt założycielski, to postanawia o tym walne zgromadzenie, chyba że akcjonariusze, których to dotyczy, wyrażą jednogłośnie zgodę na umorzenie;

c) organ spółki postanawiający o przymusowym umorzeniu ustala warunki i sposób tej procedury, o ile nie zostały one przewidziane w statucie lub akcie założycielskim;

d) artykuł 32 stosuje się, chyba że chodzi o akcje całkowicie spłacone, które zostały udostępnione nieodpłatnie do dyspozycji spółki lub

▼B

które stanowią przedmiot umorzenia przy wykorzystaniu sum przeznaczonych do wypłaty stosownie do art. 15 ust. 1; w tych wypadkach suma równa wysokości nominalnej lub, w razie braku wartości nominalnej, wartości księgowej wszystkich akcji umorzenia, powinna być włączona do funduszu rezerwowego. Ten fundusz nie może być, z wyjątkiem wypadku obniżenia kapitału subskrybowanego, wypłacony na rzecz akcjonariuszy, może być jedynie wykorzystany dla wyrównania poniesionych strat lub podwyższenia kapitału subskrybowanego przez kapitalizację rezerw w zakresie, w jakim Państwa Członkowskie dopuszczają taką procedurę;

e) decyzje dotyczące przymusowego umorzenia są ogłaszane zgodnie z ustawodawstwem każdego Państwa Członkowskiego zgodnie z art. 3 dyrektywy 68/151/EWG.

2. Artykuł 30 ust. 1 i art. 31, 33 i 40 nie mają zastosowania w wypadkach przewidywanych w ust. 1.

Artykuł 37

1. O umorzeniu akcji powinno zawsze stanowić walne zgromadzenie w wypadku obniżenia kapitału subskrybowanego przez umorzenie akcji nabytych przez spółkę lub przez osobę działającą we własnym imieniu, lecz na rachunek spółki.

2. Artykuł 32 stosuje się, chyba że chodzi o akcje całkowicie spłacone, które są nabyte nieodpłatnie lub przy pomocy sum przeznaczonych do wypłaty stosownie do art. 15 ust. 1, w tych wypadkach wysokość równa wartości nominalnej lub, w razie braku wartości nominalnej, wartości księgowej wszystkich akcji umarzanych powinna być włączona do funduszu rezerwowego z wyjątkiem obniżenia kapitału subskrybowanego, fundusz ten nie może być wypłacony na rzecz akcjonariuszy, może być jedynie wykorzystany dla wyrównania odniesionych strat lub podwyższenia kapitału subskrybowanego przez kapitalizację rezerw w zakresie, w jakim Państwa Członkowskie dopuszczają taką procedurę.

3. Artykuł 31, 33 i 40 nie mają zastosowania w wypadkach przewidzianych w ust. 1.

Artykuł 38

W wypadkach przewidzianych w art. 35, 36 ust. 1 lit. b) i w art. 37 ust. 1, jeżeli istnieje kilka rodzajów akcji, decyzja walnego zgromadzenia dotycząca umorzenia kapitału subskrybowanego lub jego obniżenia przez umorzenie akcji jest poddana odrębnemu głosowaniu w każdej grupie akcjonariuszy, których prawa mogą być naruszone w wyniku tych czynności.

Artykuł 39

O ile ustawodawstwo Państwa Członkowskiego zezwala spółkom na emisję akcji przeznaczonych do umorzenia, to powinno uzależnić tę czynność od spełnienia przynajmniej następujących wymogów:

a) umorzenie musi być dopuszczone przez statut lub akt założycielski przed subskrypcją takich akcji;

b) akcje te powinny być całkowicie spłacone;

c) warunki i sposoby umorzenia są określone przez statut lub akt założycielski;

d) umorzenie może nastąpić jedynie przy użyciu sum przeznaczonych do wypłaty stosownie do art. 15 ust. 1 lub w wyniku nowej emisji dokonanej w celu takiego umorzenia;

▼B

e) wartość równa wartości nominalnej lub, w razie braku wartości nominalnej, wartości księgowej wszystkich akcji przeznaczonych do umorzenia powinna być włączona do funduszu rezerwowego, który nie może być, z wyjątkiem obniżenia kapitału subskrybowanego, wypłacony na rzecz akcjonariuszy, fundusz ten może być jedynie wykorzystany dla podwyższenia kapitału subskrybowanego następującego w drodze kapitalizacji rezerw;

f) lit. e) nie ma zastosowania, jeżeli umorzenie nastąpiło w wyniku nowej emisji dokonanej w celu tego umorzenia;

g) w przypadku gdy w następstwie tego umorzenia przewidywana jest wypłata premii dla akcjonariuszy, może być ona wypłacona jedynie z sum przeznaczonych do wypłaty stosownie do art. 15 ust. 1 lub z funduszu rezerwowego innego niż przewidziany pod lit. e), który nie może być, z wyjątkiem przypadków obniżenia kapitału subskrybowanego, wypłacony na rzecz akcjonariuszy; ten fundusz może być wykorzystany jedynie dla podwyższenia kapitału subskrybowanego w drodze kapitalizacji rezerw lub w celu pokrycia kosztów określonych w art. 3 lit. j) albo kosztów emisji akcji lub obligacji, albo w celu dokonania wypłaty premii posiadaczom akcji lub obligacji przeznaczonych do umorzenia;

h) umorzenie podlega ogłoszeniu zgodnie z ustawodawstwem każdego Państwa Członkowskiego stosownie do art. 3 dyrektywy 68/151/EWG.

Artykuł 40

1. Ustawodawstwo Państw Członkowskich określa, że decyzje określone w art. 29 ust. 4 i 5 oraz art. 30, 31, 35 i 38 muszą być podejmowane co najmniej większością nie niższą niż dwie trzecie głosów związanych z reprezentowanymi papierami wartościowymi lub reprezentowanym kapitałem subskrybowanym.

2. Jednakże ustawodawstwo Państw Członkowskich może przewidywać, że będzie wystarczająca zwykła większość głosów wskazanych w ust. 1, o ile jest reprezentowana co najmniej połowa kapitału subskrybowanego.

Artykuł 41

▼M2

1. Państwa członkowskie mogą odstąpić od art. 9 ust. 1, art. 19 ust. 1 lit. a) zdanie pierwsze oraz od art. 25, 26 i 29 w zakresie, w jakim odstępstwa takie są niezbędne do przyjęcia lub stosowania przepisów mających na celu zachęcenie pracowników lub innych grup osób określonych przez prawo krajowe do uczestnictwa w kapitale przedsiębiorstw.

▼B

2. Państwa Członkowskie mogą zadecydować o zaniechaniu stosowania art. 19 ust. 1 lit. a) zdanie pierwsze i art. 30, 31, 36, 37, 38 i 39 do spółek o specjalnym statucie, które emitują jednocześnie akcje kapitałowe i akcje pracownicze, te ostatnie na korzyść grupy pracowników, która jest reprezentowana na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy przez delegatów dysponujących prawem głosu.

Artykuł 42

W celu stosowania niniejszej dyrektywy Państwa Członkowskie zagwarantują równe traktowanie akcjonariuszy znajdujących się w takiej samej sytuacji.

▼B

Artykuł 43

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w okresie dwóch lat od momentu jej notyfikacji. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

2. Państwa Członkowskie mogą zadecydować o zaniechaniu stosowania art. 3 lit. g), i), j) i k) do spółek już istniejących w momencie wejścia w życie przepisów określonych w ust. 1.

Państwa mogą zadecydować, że inne przepisy niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania do takich spółek w terminie osiemnastu miesięcy od tej daty.

Jednakże ten termin może być przedłużony do trzech lat w przypadku art. 6 i 9 oraz do pięciu lat dla „unregistered companies" w Zjednoczonym Królestwie i w Irlandii.

3. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 44

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.